

До като войниците още стояли въ събранието, пристигнала тиванецът Койратадъ, който скиталъ изъ Гърция, безъ да биде изгнаникъ, а защото искалъ да биде пълководецъ и прѣлагалъ себе си на всѣки градъ или племе, което се нуждало отъ такъвъ. И ето той дошълъ тогава при тѣхъ и имъ казаль, че билъ готовъ да ги отведе въ тъй наречената Тракийска делта²¹⁾, отъ дѣто щѣли да взематъ многобройна и богата плячка, а до като бждатъ въ походъ, той щѣль, както самъ твърдѣль, да имъ доставя въ изобилие и храна и питие. Войниците изслушали това прѣложение и сѫщеврѣменно това, което имъ се съобщавало отъ Анаксибия. Той впрочемъ имъ отговорилъ, че тѣ не щѣли да се разкаятъ, задѣто сѫ се подчинили, и затова щѣль да съобщи на властите въ отечеството си, а и самъ щѣль да се постарае, до колкото може, да имъ услуги. Слѣдъ това войниците приели Койратадъ за военачалникъ и излѣзли отъ града. А Койратадъ имъ обѣщалъ да отиде на слѣдния денъ при войската заедно съ жертвени животни, гадателъ, храна и питие за войската. Когато пъкъ излѣзли отъ града, Анаксибий затворилъ вратите и разгласилъ чрѣзъ глашатай, че ще бжде продаденъ всѣки войникъ, който бжде хванатъ въ града. А на слѣдния денъ Койратадъ дошълъ съ жертвени животни, и слѣдовали го двадесетъ мжже, които носяли ечимично брашно, и други двадесетъ съ вино, а сѫщо и трима, натоварени съ маслини, единъ, натоваренъ съ чесънь, колкото могъль да носи, и единъ — съ лукъ. Тия нѣща сложилъ на земята, като че ли щѣль да ги раздава, и пристжпилъ къмъ жъртвоприношение. А Ксенофонть, като повикалъ Клеандра, помолилъ го да издѣйствува да бжде пуснатъ въ града и да отплува отъ Византия. Клеандъръ, като се върналь, казалъ, че съ голъма мжка издѣйствуваъ това, тъй като Анаксибий твърдѣль, че било неудобно да бждатъ войниците близо до града, а Ксенофонть — вжтрѣ въ него, докато жителите на Византия се бунтували и били разединени по-между си. „Все пакъ позволява ти — рекъль той — да влѣзешъ въ града, ако мислишъ да отплувашъ заедно съ него“. И тъй Ксенофонть се простиъль съ войниците и отишъль въ града заедно съ Клеандра. А жъртвоприношението на Койра-

²¹⁾ Τὸ Δέλτα τῆς Θράκης се наричала тая частъ отъ Тракия, която се простирала на сѣверъ и сѣвероизтокъ отъ Византия въ посока къмъ древния Салмидес (днешна Мидия).